

[Weygaard.]

Ændringsforslag under Nr. 1 og 4, hvorimod jeg anbefaler at stemme imod saavel de af det konservative Mindretal stillede Underændringsforslag under Nr. 2, 3 og 5 som det af det radikale Mindretal stillede Ændringsforslag under Nr. 6.

Hendriksen: Efter mit Partis Anskuelse er det foreliggende Lovforslag som Helhed overflødigt og skadeligt. De af Flertallet stillede Ændringsforslag, som har til Hensigt i nogen Grad at afsvække og mildne det oprindelige Lovforslag, at tage noget af Brodden af dette, om jeg saa maa sige, er ikke tilstrækkeligt dybtgaaende til, at vi fra vor Side kan ønske at medvirke til Sagens Fremme.

Det er saare betegnende, at Socialdemokratiet i og for sig kun med en vis Beklagelse gaar med til det foreliggende Ændringsforslag, idet man fra dette Partis Side udtaler, at man foretrækker den højtærede Ministers oprindelige Lovforslag. Det er i øvrigt forstaaeligt nok, for den højtærede Sundhedsministers oprindelige Lovforslag var ensbetydende med at spille op til Socialdemokratiet; det var jo netop Vand paa den socialdemokratiske Mølle, og jeg forstaar derfor godt, at man fra socialdemokratiske Side ikke har været særlig velfornøjet med dette Ændringsforslag Nr. 4.

Selv naar disse Ændringsforslag bliver vedtaget — og det bliver de, fordi der her er skabt en Blok, som vi tidligere har staaet overfor, en Blok, dannet af Socialdemokrater og Venstre —, vil der blive skabt et faktisk Statsmonopol. Statsdrift og Statsmonopol vil blive Følgen af dette Lovforslags Vedtagelse.

Det eneste naturlige havde været, at den højtærede Sundhedsminister havde trukket sit Forslag tilbage, efter at det var blevet overflødiggjort gennem det Tilsagn, Apotekerforeningen har givet om uden Avance at udlevere de omhandlede organoterapeutiske Præparater. Hvis man var gaaet den Vej, havde man opnaaet det, man ønskede at opnaa i Henhold til den højtærede Sundhedsministers Udtalelser under Sagens første Behandling, nemlig at faa gjort Medicinen saa billig, som det paa nogen Maade var muligt.

For at søge at raade Bod paa Urimelighederne i Lovforslaget har mit Parti stillet tre Underændringsforslag til Flertallets Ændringsforslag. Vort første Underændringsforslag tilsigter at forhindre, at Seruminstitutet bliver en almindelige Udleveringsanstalt for organoterapeutiske Præparater. Vi

finder, det er en saare underlig Idé, at man, naar vi har Apotekervæsenet, ønsker at gøre Seruminstitutet til en Udleveringsanstalt, og derfor har vi i dette Underændringsforslag foreslaaet, at Ordene „og Udlevering“ udgaar. Det forekommer mig i allerhøjeste Grad ufatteligt, at Partiet Venstre kan ønske at medvirke til Statsdrift under disse Former. Leverpræparatet — og det var jo det, der var den oprindelige Grund til Lovforslagets Fremsættelse — udleveres, som jeg nævnte før, bedst og billigst gennem Apotekerne, hvis Rettigheder i Henhold til Apotekerloven der dog ogsaa maa tages Hensyn til.

I denne Forbindelse vil jeg gerne henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at der er Uenighed mellem Ekspertterne. Der er Uenighed mellem den højtærede Sundhedsminister og forskellige andre Ekspertter paa det medicinale Omraade. Den højtærede Sundhedsminister har ikke een, men flere Gange udtalt, at Omkostningerne ved Behandlingen af en Patient, der lider af pernicios Anæmi, vil andrage ca. 500 Kr. om Aaret. Dr. med. C. Holten skriver i „Ugeskrift for Læger“ Nr. 9 udtrykkeligt, at dette ikke er rigtigt, og at Omkostningerne er langt ringere. Jeg vil ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at der under Udvalgsbehandlingen var et Medlem af Deputationen fra en af Medicinalfabrikkerne herhjemme, der overleverede Udvalgets Medlemmer et lille Glas med den heromhandlede Ekstrakt. Jeg har Glasset her i Haanden. Glassets Indhold svarer til 100 g frisk Liversubstans. Det koster nogle og tredive Øre af Fabrik og nogle og halvfjerds Øre pr. Glas i Apotekerne.

Den paagældende Ekspert hævdede, at naar en Mand, der led af den omtalte Blodsygdom, havde gennemgaaet sin første Kur paa Hospitalet, behøvede han bare eet Glas om Dagen for at holde den gaaende, og i mangfoldige Tilfælde behøvede han kun et halvt Glas. Det vil altsaa sige, at Omkostningerne i hvert Fald ikke vil blive mere end 250—270 Kr. højst, i mangfoldige Tilfælde kun det halve.

Der er altsaa Uenighed mellem Ekspertterne om dette, og jeg vil dér gerne henlede Opmærksomheden paa, at Folk, der i mangfoldige Aar har beskæftiget sig med disse Spørgsmaal, hævder, at den højtærede Sundhedsministers Tal ikke er rigtige, men at det koster langt mindre, end den højtærede Minister har nævnt under Sagens første Behandling, og det er nævnt i Aviserne, at blive behandlet for denne Sygdom.

I denne Forbindelse angaaende Ud-